

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Ursache Petru,

judcători– Guzun Ion, Nicolaev Ghenadie, Covalenco Elena, Constantin Alerguș, Catan Liliana, Diaconu Iurie, Toma Nadejda, Timofti Vladimir și Moraru Petru,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul în anulare declarat de Procurorul General Adjunct, Igor Serbinov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 19 decembrie 2013, în cauza penală privindu-i pe:

Djaparidze Ghivi Mirab, născut la 02 august 1966, originar și locuitor al mun. Chișinău, str. N. M. Spătaru 15/136;

Neicovcen Fiodor Afanasie, născut la 10 septembrie 1973, originar și locuitor al r-lui Comrat, s. Chirsova, str. 28 iunie 47;

Cîlcic Anatolie Gheorghe, născut la 30 martie 1977, originar și locuitor al or. Comrat, str. Bender 32;

Culinschi Vitalii Nicolai, născut la 26 octombrie 1975, originar și locuitor al or. Taraclia, str. Lenin 120/3;

Martînenco Artur Fiodor, născut la 22 iulie 1966, originar al or. Bender și locuitor al or. Cahul, str. Tineretului 8/77;

Sarioglo Filip Mihail, născut la 19 august 1957, originar și locuitor al r-lui Comrat, s. Chirsova, str. Lenin 162/6;

Constantinov Serghei Dmitri, născut la 18 septembrie 1980, originar și locuitor al or. Ceadâr-Lunga, str. Pobeda 11/6;

Moscoglo Fiodor Fiodor, născut la 07 ianuarie 1983, originar și locuitor al r-lui Ceadâr-Lunga, s. Cazaclia, str. Kirov 55;

și

Col Anatolie Fiodor, născut la 03 mai 1990, originar și locuitor al r-lui Ceadâr-Lunga, s. Cazaclia, str. Komsomoliskaia 35.

Date referitoare la termenul de examinare al cauzei:

Instanța de recurs în anulare de la 18.06.2014 pînă la 18.12.2014

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Asupra materialelor cauzei în raport cu argumentele recursului, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2009:

- *Djaparidze G.* a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), (4), (5), art. 208 alin. (3) lit. b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Tot el a fost condamnat în baza art. 284 alin. (1) Cod penal la 10 ani închisoare; în baza art. 42 alin. (3), art. 189 alin. (3) lit. a), e) Cod penal la 7 ani închisoare; în baza art. 42 alin. (3), (4), (5), art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Djaparidze G. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, începând cu 11 iulie 2008.

- *Neicovcen F.* a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), (5), art. 208 alin. (3) lit. b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Tot el a fost condamnat în baza art. 42 alin. (2), (4), (5), art. 284 alin. (1) Cod penal la 10 ani închisoare; în baza art. 42 alin. (2), (4), (5), art. 189 alin. (3) lit. a), e) Cod penal la 7 ani închisoare; în baza art. 290 alin. (1) Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare; în baza art. 42 alin. (2), (5), art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Neicovcen F. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, începând cu 06 mai 2008.

- *Cîlcic A.* a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 284 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Tot el a fost condamnat în baza art. 290 alin. (1) Cod penal la 2 ani și 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 06 mai 2008.

Măsura preventivă în privința lui a fost schimbată din arest la domiciliu în arest preventiv, dispunându-se luarea sub strajă din sala de ședință.

- *Culinschi V.* a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 284 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Tot el a fost condamnat în baza art. 290 alin. (1) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, prin adăugarea parțială a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriai Taraclia din 20 aprilie 2005, lui Culinschi V. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, începând cu 06 mai 2008.

- *Martînenco A.* a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 284 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Tot el a fost condamnat în baza art. 290 alin. (1) Cod penal la 2 ani și 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 06 mai 2008.

- *Sarioglo F.* a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 284 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Tot el a fost condamnat în baza art. 42 alin. (2), art. 189 alin. (3) lit. a), e) Cod penal la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 06 mai 2008.

- *Moscoglo F.* a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 284 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, iar de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 208 alin. (3) lit. b) Cod penal el a fost achitat, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Tot el a fost condamnat în baza art. 42 alin. (2), art. 189 alin. (3) lit. a), e) Cod penal la 8 ani închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, prin adăugarea parțială a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 06 octombrie 2006, lui Moscoglo F. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, începând cu 06 mai 2008.

- *Col A.* a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 284 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Tot el a fost condamnat în baza art. 42 alin. (2), art. 189 alin. (3) lit. a), e), 70 alin. (3) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 26 august 2008.

- *Constantinov S.* a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 284 alin. (1) Cod penal, pe motiv, că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că, Djaparidze G., alias „Ghivi”, în perioada anului 2007 a creat și a condus în zona de sud a Republicii Moldova organizația criminală cu denumirea „Malhaz”, compusă din reuniuni de grupuri criminale, conducătorii cărora erau Neicovcen F., alias „Gheața”, și Terzinov P., alias „Marica”, urmărirea penală în privința căruia este disjunctă, care desfășurau activități criminale pe teritoriul raioanelor Comrat, Taraclia, Cahul și Ceadâr -Lunga.

Intenționând să creeze o comunitate criminală stabilă, care să activeze o perioadă îndelungată de timp, cu un înalt grad de organizare și să coordoneze cu acțiunile lor, a unit membrii grupurilor criminale într-o organizație criminală stabilă, cu o concepție unică de conducere și cu o construcție ierarhică și anume: lui Djaparidze G., ca organizatorul și conducătorul organizației criminale „Malhaz” i se supunea Neicovcen F. și Terzinov P., ultimii fiind ca organizatorii și conducătorii grupurilor criminale, lui Neicovcen F. i se supuneau membrii grupării criminale Comrat - Cîlcic A., Sarioglo F., Culinschi V., Constantinov S., Martînenco A., iar lui Terzinov P. i se supuneau membrii grupării criminale Cazaclia - Radiș A., Moscoglo F., Col A., G. Varban și V. Varban, divizînd între membrii organizației criminale funcțiile de asigurare și administrare a intențiilor criminale ale acestei asociații în scopul de a influența activitatea economică și de altă natură a persoanelor juridice și fizice, le-a stabilit scopurile activității: culegerea în prealabil a informației despre potențialele victime, dirijînd în așa mod activitatea de acumulare a mijloacelor financiare și materiale a organizației, comiterea infracțiunilor de șantaj cu scopul de a crea fonduri bănești pentru organizație și pentru susținerea condamnaților în

instituțiile penitenciare întru atragerea acestora pe viitor în componența asociației criminale „Malhaz”; a întreprins măsuri cu scopul de a repartiza sferele de influență între diferite grupări criminale, înzestrarea cu arme a organizației pentru asigurare și executare a intențiilor criminale.

Astfel, Neicovcen F., conducătorul grupării criminale din Comrat, avînd și scopul de supraveghetor pe zona de sud a Republicii Moldova, precum și fiind responsabil de acumularea mijloacelor financiare, pentru realizarea sarcinilor puse de către Djaparidze G., conducătorul organizației criminale nominalizate, întru crearea fondurilor bănești și de altă natură pentru susținerea financiară a organizației și materială a persoanelor din penitenciare, în scopul atragerii ulterioare a acestora partea organizației criminală „Malhaz”, a organizat și a instigat, prin sfaturi și darea indicațiilor, pe Sarioglo F., membru al grupării criminale din or. Comrat, care la 14 aprilie 2008, în jurul orei 13:00, urmărind intenția sustragerii banilor, s-a apropiat de cet. R. Crețu, care comercializa produse agricole din automobilul de model „Mercedes 814” cu n/î SG AC 044, în s. Chirsovo, raionul Comrat, și, reprezentîndu-se ca „F. Moroz”, i-a comunicat ultimului că acumulează banii în locul lui „Fedea-Gheața” pentru așa-zisul „obșeac” și, amenințîndu-l cu aplicarea violentei și cu răfuiala fizică din partea membrilor organizației criminale organizate, a cerut transmiterea sumei de bani în valoare de 200 lei, iar R. Crețu, primind ca reale amenințările, i-a transmis lui Sarioglo F. suma de bani în valoare de 150 lei, cauzîndu-i astfel un prejudiciu material în valoarea nominalizată.

Tot el, Neicovcen F., acționînd ca conducătorul grupării criminale din or. Comrat, avînd și rolul de supraveghetor pe zona de sud a Republicii Moldova, precum și fiind responsabil de acumularea mijloacelor financiare, pentru realizarea sarcinilor puse de către Djaparidze G., conducătorul organizației criminale nominalizate, întru crearea fondurilor bănești și de altă natură pentru susținerea financiară a organizației și materială a persoanelor din penitenciare, în scopul atragerii ulterioare a lor de partea organizației criminale „Malhaz”, a organizat și a instigat, prin sfaturi și indicații, date prin intermediul conducătorului grupării criminale Cazaclia, Terzinov P., pe Moscoglo F. și Col A., membrii grupării criminale Taraclia, care la 07 aprilie 2008, acționînd din numele lui Radiș A., alias „Tofic”, care este membru organizației criminale și temporar lipsea din s. Cazaclia, a cerut de la R. Crețu, care comercializa produse agricole din automobilul de model „Mercedes 814”, cu n/î SG AC 044, în satul Cazaclia, transmiterea sumei de bani în valoare de 200 lei pentru „Fedea Gheața”, responsabil de acumularea așa-zisului „obșeac”, amenințîndu-l cu aplicarea violenței și cu răfuiala fizică din partea organizației criminale nominalizate, iar R. Crețu, primind ca reale amenințările, le-a transmis lui Moscoglo F. și Col A. suma estorcată în valoare de 200 lei, cauzîndu-i astfel lui R. Crețu prejudiciu material în valoarea sus-indicată.

Tot el, Neicovcen F., acționînd ca conducătorul grupării criminale din or. Comrat, avînd și rolul de supraveghetor pe zona de sud a Republicii Moldova, precum și responsabil de acumularea mijloacelor financiare, pentru realizarea sarcinilor de către Djaparidze G., conducătorul organizației criminale nominalizate, întru crearea fondurilor bănești și de altă natură pentru susținerea financiară a organizației și materială a persoanelor din penitenciare, în scopul atragerii ulterioare a acestora de partea organizației criminale „Malhaz”, a organizat și a instigat, prin sfaturi și indicații, date prin intermediul conducătorului grupului criminal din Cazaclia, Terzinov P., pe Moscoglo F. și Col A., ambii membrii grupării criminale

din Cazaclia, la 21 aprilie 2008, aproximativ la ora 10.00, au cerut de la A. Perean, care comercializa ulei și macuc din automobilul de model „Nissan Venette”, cu n/î OR BB 120 în s. Cazaclia, transmiterea sumei de bani în valoarea de 300 lei pentru așa-zisul „obșeac”, amenințându-l cu aplicarea violenței și cu răfuiala fizică din partea organizației criminale nominalizate. A. Perean, primind ca reale amenințările, neavînd suma cerută, le-a transmis lui Moscoglo F. și Col A. suma de 200 lei, cauzîndu-i ultimului prejudiciu material în valoarea sus-indicată.

Tot ei, Djaparidze G., conducătorul organizației criminale, și Neicovcen F., conducătorul grupării criminale din Comrat, avînd rolul de supraveghetor pe zona de sud a R Moldova și fiind responsabil de acumularea mijloacelor financiare pentru organizația criminală, în scopul atingerii intențiilor infracționale a asociației criminale, au înzestrat membrii organizației criminale cu arme și muniții pentru săvîrșirea infracțiunilor, și anume:

- pe Neicovcen F., conducătorul grupării criminale din or. Comrat, care contrar art. 24 alin.(1), art. 32 din Legea cu privire la arme nr. 110-XII din 18 mai 1994 și pct. 21, pct.22 alin.(1), pct.23 alin.(1), pct.25 alin.(2) a Regulile cu privire la comercializarea, achiziționarea, păstrarea, portul, aplicarea și transportarea armelor individuale și a munițiilor aferente, aprobate prin Hotărîrea Guvernului nr.44 din 18.05.1994, neavînd autorizația corespunzătoare pentru păstrarea armei de foc și a munițiilor aferente, pînă la 06 mai 2008 a păstrat la domiciliu său, situat în s. Chirsova, raionul Comrat, str. Gagarin 19, o perioadă nedeterminată de timp, un pistol fără număr și muniții aferente la el în număr de 7 cartușe, cînd au fost depistate și ridicate în cadrul efectuării percheziției de către colaboratorii de poliție între mînerul patului și salteaua unde dormea acesta și care, conform raportului de expertiză balistică nr. 1165 din 07 mai 2008, se referă către armele de foc de model „psm” cu lovitură centrală, cu țeava scurtă ghintuită, calibru 5,45 x 18 mm, modificat artizanal prin montarea la țeava de bază a unei porțiuni filetate cu lungimea de 19,5 mm, adaptată pentru trageri cu amortizator de sunete, în stare de funcțiune și util pentru tragere și 7 cartușe calibru 5,45 x 18 mm cu lovitura centrală, care conform aceleiași expertize se referă la muniții și sunt utile pentru tragere;

- pe Culinschi V. membrul grupării criminale din or. Comrat, care contrar prevederilor art. 8 alin. (2) din Legea cu privire la arme nr. 110-XII din 18 mai 1994, avînd autorizație corespunzătoare, pînă la 06 mai 2008, a păstrat la sine o perioadă nedeterminată de timp o grenadă, care a fost depistată și ridicată din automobilul său de model „BMV 316” cu n/î TR AE 359, în cadrul efectuării cercetării la fața locului de către colaboratorii de poliție și care, conform raportului de expertiză nr.1017 din 08 mai 2008, constituie o grenadă ofensivă de mînă de model „RGD-5”, confecționată industrial, destinate pentru nimicirea forței vii în ofensivă și defensivă și raza maximă pînă la care se păstrează efectul omorîtor al schijelor fiind de 25 m, și care face parte din categoria munițiilor și este utilă pentru aplicarea după destinație în asamblare cu unul din focoasele „uzrgm”, „uzrgm-2” și „fg-m”;

- pe Cîlcic A., membrul grupării criminale din or. Comrat, care contrar prevederilor art. 8 alin. (2) din Legea cu privire la arme nr. 110-xii din 18 mai 1994, neavînd autorizația corespunzătoare, pînă la 06 mai 2008 a păstrat la domiciliul său, situat în or. Comrat str. Bender 32, o perioadă nedeterminată de timp, o grenadă, cînd aceasta a fost depistată și ridicată în cadrul efectuării percheziției de către colaboratorii de poliție sub salteaua unui pat, unde dormea acesta și care, conform raportului de expertiză nr. 1015, 1016 din 08 mai 2008, constituie o grenadă ofensivă

de mână de model „F-1” și face parte din categoria munițiilor, destinată pentru nimicirea forței vii și este încărcată cu substanța explozibilă „trotil”, utilă pentru aplicare în asamblare cu unul din focoasele „uzrgm2”, uzrgm-2”;

- pe Martînenco A., membrul grupării criminale din or. Comrat, care contrar prevederilor art. 24 alin. (I), art. 32 din Legea cu privire la arme nr.110-XII din 18 mai 1994 și contrar pct.21, pct.22 alin.(I), pct.23 alin.(I), pct.25 din Regulile cu privire la comercializarea, achiziționarea, păstrarea, portul, aplicarea și transportarea armelor individuale și a munițiilor aferente, aprobate prin Hotărîrea Guvernului nr.44 din 18 mai 1994, neavînd autorizația corespunzătoare pentru păstrarea armei de foc și a munițiilor aferente, pînă la 06 mai 2008 a păstrat la domiciliul său, situat în or. Cahul, str. Tineretului 8, ap.77, o perioadă nedeterminată de timp, un pistol de model „WALTHER model PP” și muniții aferente la el în număr de 8 cartușe, cînd au fost depistate și ridicate în cadrul efectuării cercetării la fața locului de către colaboratorii de poliție în ograda casei acestuia, deoarece a fost aruncat de către ultimul în momentul începerii efectuării percheziției și care, conform raportului de expertiză nr.1143 din 07 mai 2008, se referă la categoria armei de foc cu lovitură centrală, cu țeava scurtă ghintuită, în stare de funcționare și util pentru tragere, și 8 cartușe calibru 7.65 Br (7,65 x 17 mm) cu lovitură centrală, care conform aceleași expertize se referă la muniții și sunt utile pentru tragere.

Tot Djaparidze G., Neicovcen F., Moscoglo F. de către organele de urmărire penală au fost învinuiți în aceea că, la indicația lui Djaparidze G., dată prin intermediul lui Neicovcen F., conducătorul grupării criminale din or. Comrat, care avea și rolul de supraveghetor pe zona de sud a Republicii Moldova, de asemenea fiind responsabil de acumularea mijloacelor financiare, urmărind scopul sustragerii bunurilor de la R. Crețu întru acumularea mijloacelor financiare pentru susținerea materială a persoanelor din penitenciare și atragerea lor de partea organizației criminale „Malhaz”, îndeplinind indicațiile primite de la ultimul prin intermediul conducătorului grupării criminale din s. Cazaclia Terzinov P., Moscoglo F., fiind membru grupării criminale din s. Cazaclia, la 20 martie 2008, aproximativ la ora 15.00 s-a apropiat de R. Crețu, care comercializa produse agricole din automobilul de model „Mercedes 814” cu n/î SG AC 044, în s. Cazaclia și i-a cerut transmiterea sumei de bani în valoare de 600 lei pentru așa-zisul „obșceac”, amenințîndu-l cu aplicarea violenței și răfuiala fizică din partea organizației criminale nominalizate, iar ultimul a refuzat în transmiterea banilor ceruți.

Tot Djaparidze G., Neicovcen F., Moscoglo F. și Col A. de către organele de urmărire penală au fost învinuiți în aceea că, la indicația lui Djaparidze G. dată prin intermediul lui Neicovcen F., conducătorul grupării criminale din or. Comrat, care avea și rolul de supraveghetor pe zona de sud a Republicii Moldova, precum și era responsabil de acumularea mijloacelor financiare, conducătorului grupării criminale Cazaclia, Terzinov P., urmărind același scop criminal, la 21 martie 2008, aproximativ la ora 13.00, Moscoglo F. împreună cu Col A., ambii făcînd parte din gruparea criminală din s. Cazaclia, s-au apropiat de R. Crețu, care comercializa produse agricole din automobilul de model „Mercedes 814”, cu n/î SG AC 044, în s. Cazaclia și i-au cerut transmiterea sumei de bani în valoare de 600 lei pentru așa-zisul „obșceac”, amenințîndu-l cu aplicarea violenței și răfuiala fizică din partea organizației criminale nominalizate, iar R. Crețu, primind ca reale amenințările date, le-a transmis lui Moscoglo F. și Col A. suma extorcată în valoare de 600 lei, fiindu-i cauzat părții vătămăte un prejudiciu material în sumă de 600 lei.

Tot Djaparidze G., Neicovcen F., Moscoglo F. și Col A. se învinuiesc în aceea, că, la indicația lui Djaparidze G. dată prin intermediul lui Neicovcen F., conducătorul grupării criminale din or. Comrat, care avea și rolul de supraveghetor pe zona de sud a Republicii Moldova, precum și era responsabil de acumularea mijloacelor financiare, conducătorului grupării criminale din s. Cazaclia Terzinov P. urmărind același scop criminal, la 06 aprilie 2008, aproximativ la ora 13:00, primind indicațiile respective, Moscoglo F. împreună cu Col A., ambii făcând parte din gruparea criminală din s. Cazaclia, au cerut de la A. Perean, care comercializa ulei și macuc din automobilul de model „Nissan Venete”, cu n/î OR BB 120, în s. Cazaclia, transmiterea sumei de bani în valoare de 300 lei pentru susținerea materială a persoanelor care își ispășesc pedeapsa în penitenciarul nr.15, amenințându-l cu aplicarea violenței și răfuiala fizică din partea organizației criminale nominalizate, iar ultimul, primind ca reale amenințările, le-a transmis lui Moscoglo F. și Col A. suma extorcată în valoare de 300 lei, cauzând astfel părții vătămate un prejudiciu material în sumă de 300 lei.

Tot Djaparidze G. se învinuiește în aceea că, fiind organizatorul și conducătorul organizației criminale cu denumirea „Malhaz” întemeiate de către el în perioada anului 2007 în zona de sud a Republicii Moldova și având ca scop mărirea numărului de membri ai organizației criminale, a lansat procesul de recrutare și angajare a persoanelor noi, inclusiv a minorilor, cu ajutorul lui Neicovcen F., care avea funcția și de coordonator al grupărilor criminale, ce activau în zona respectivă, prin intermediul lui Moscoglo F., care știind cu certitudine că Col A. e minor, l-au îndemnat, prin dare de sfaturi și influențare psihică, la săvârșirea infracțiunilor în vederea obținerii de avantaje și a realizării intereselor economice și financiare a organizației criminale, cu scopul de a crea fonduri bănești și de altă natură, determinându-l să participe la 07 aprilie 2008 la șantajul săvârșit în privința cet. R. Crețu și la 21 aprilie 2008 în privința cet. A. Perean, atrăgându-l în așa mod în organizația criminală „Malhaz” în calitate de membru al acesteia.

Neicovcen F. de către organele de urmărire penală se învinuiește în aceea că, fiind conducătorul grupării criminale din or. Comrat, având și rolul de supraveghetor pe zona de sud a Republicii Moldova și de coordonator a grupărilor criminale, pentru realizarea sarcinilor puse de către Djaparidze G., întru mărirea numărului de membri ai organizației criminale, a contribuit prin darea de sfaturi și indicații lui Moscoglo F. date prin intermediul lui Terzinov P. la lansarea procesului de recrutare și angajare a persoanelor noi, inclusiv a minorilor, care știind cu certitudine că Col A. e minor, l-au îndemnat, prin dare de sfaturi și influențare psihică, la săvârșirea infracțiunilor în vederea obținerii de avantaje și a realizării intereselor economice și financiare a organizației criminale, cu scopul de a crea fonduri bănești și de altă natură, determinându-l să participe la 07 aprilie 2008 la șantajul săvârșit în privința cet. R. Crețu și la 21 aprilie 2008 la șantajul săvârșit în privința lui A. Perean, astfel în așa mod atrăgându-l în organizația criminală „Malhaz” în calitate de membru al acesteia.

Cîlcic A. de către organele de urmărire penală a fost învinuit în aceea că a contribuit în calitate de autor la săvârșirea conducerii unei organizații criminale în următoarele circumstanțe: fiind membru al grupării criminale din or. Comrat, care este partea componentă a organizației criminale „Malhaz”, creată în perioada anului 2007 în zona de sud a Republicii Moldova de către Djaparidze G., și fiind instigat de către Neicovcen F. - organizatorul și conducătorul grupării criminale sus-menționate, care avea și rolul de supraveghetor pe zona de sud a Republicii Moldova și

coordonator al grupărilor criminale, la indicația ultimului, pentru realizarea sarcinilor puse de către Djaparidze G., a contribuit la conducerea organizației criminale prin coordonarea planurilor și acțiunilor criminale cu alte organizații și grupuri criminale privind divizarea zonelor de influență și menținerea pozițiilor sale, participând în acest sens aproximativ în luna martie 2008, în or. Rezina împreună cu alți membri ai organizației respective la o întâlnire cu reprezentanții organizației criminale „Machena” privind clarificarea faptului intimidării activității organizației criminale „Malhaz”, precum și repartizarea zonelor de influență pe teritoriul autoproclamatei Republici Transnistrene.

Culinschi V. de către organele de urmărire penală a fost învinuit în aceea că a contribuit în calitate de autor la săvârșirea conducerii unei organizații criminale în următoarele circumstanțe: fiind membru al grupării criminale din or. Comrat, care este parte componentă a organizației criminale „Malhaz”, creată în perioada anului 2007 în zona de sud a Republicii Moldova de către Djaparidze G. și instigat de către Neicovcen F. - organizatorul și conducătorul grupării criminale sus-menționate, care avea și rolul de supraveghetor pe zona de sud a Republicii Moldova și coordonator al grupărilor criminale, la indicația ultimului, pentru realizarea sarcinilor puse de către Djaparidze G., a contribuit la conducerea organizației criminale prin căutarea și angajarea de membri în organizația criminală „Malhaz”, susținând material, întru realizarea acestui scop, pe baza fondurilor bănești și de altă natură create de către asociația criminală respectivă, condamnații în instituțiile penitenciare, fapt materializat prin transmiterea pe parcursul anilor 2007-2008 a coletelor deținuților din penitenciarul situat în or. Taraclia.

Martînenco A. de către organele de urmărire penală a fost învinuit în aceea că, a contribuit în calitate de autor la săvârșirea conducerii unei organizații criminale în următoarele circumstanțe: fiind membru al grupării criminale din or. Comrat, care este parte componentă a organizației criminale „Malhaz”, creată în perioada anului 2007 în zona de sud a Republicii Moldova de către Djaparidze G., și fiind instigat de Neicovcen F. - organizatorul și conducătorul grupării criminale sus-menționate, care avea și rolul de supraveghetor pe zona de sud a Republicii Moldova și coordonator al grupărilor criminale, la indicația ultimului, pentru realizarea sarcinilor puse de către Djaparidze G., a contribuit la crearea fondurilor bănești și de altă natură pentru susținerea financiară a organizației criminale și materială a persoanelor din penitenciare în scopul atragerii ulterioare ale acestora de partea organizației criminale „Malhaz” prin aceea că, aproximativ în anul 2001, în urma unui conflict i-a cerut lui Drangoi D. transmiterea pentru așa-numitul „obșceac” niște țigări, în rezultatul căreia, acesta știind că Martînenco A. este supraveghetor pe orașul Cahul și nedorind probleme cu ultimul, a procurat câteva blocuri de țigări pe care i le-a transmis, fapt ce s-a repetat ulterior de mai multe ori, totodată, la coordonarea planurilor și acțiunilor criminale cu alte organizații și grupuri criminale privind divizarea zonelor de influență și menținerea pozițiilor sale, participând în acest sens, aproximativ în luna martie 2008 în orașul Rezina și în luna aprilie 2008 în orașul Cahul, împreună cu alți membri ai organizației criminale respective la întâlniri cu reprezentanții organizației criminale „Machena” privind clarificarea faptului intimidării activității organizației „Malhaz” și repartizarea zonelor de influență pe teritoriul autoproclamatei Republici Transnistrene și a orașului Cahul.

Sarioglo F. de către organele de urmărire penală a fost învinuit în aceea că el a contribuit în calitate de autor la săvârșirea conducerii unei organizații criminale în

următoarele circumstanțe: fiind membru al grupării criminale din or. Comrat, care este parte componentă a organizației criminale „Malhaz”, creată în perioada anului 2007 în zona de sud a Republicii Moldova de către Djaparidze G. și fiind instigat de către Neicovcen F. - organizatorul și conducătorul grupării criminale sus-menționate, care avea și rolul de supraveghetor pe zona de sud a Republicii Moldova și coordonator al grupărilor criminale, precum și fiind responsabil pentru acumularea mijloacelor financiare, la indicația ultimului, pentru realizarea sarcinilor puse de către Djaparidze G., a contribuit la crearea fondurilor bănești și de altă natură pentru susținerea financiară a organizației criminale și materială a persoanelor din penitenciare în scopul atragerii ulterioare a acestora de partea organizației criminale „Malhaz”, prin faptul că, la 14 aprilie 2008, în jurul orei 13:00, în s. Chirsova, raionul Comrat, a săvârșit un șantaj în privința lui R. Crețu, care comercializa produse agricole, extorcând de la ultimul, pentru așa-numitul „obșceac” bani în sumă de 150 lei.

Constantinov S. de către organele de urmărire penală a fost învinuit în aceea că el a contribuit în calitate de autor la săvârșirea conducerii unei organizații criminale în următoarele circumstanțe: fiind membru a grupării criminale din or. Comrat, care este parte componentă a organizației criminale „Malhaz”, creată în perioada anului 2007 în zona de sud a Republicii Moldova de către Djaparidze G., și fiind instigat de către Neicovcen F. - organizatorul și conducătorul grupării criminale sus-menționate, care avea și rolul de supraveghetor pe zona de sud a Republicii Moldova și coordonator al grupărilor criminale, la indicația ultimului, pentru realizarea sarcinilor puse de către Djaparidze G., a contribuit la crearea fondurilor bănești și de altă natură pentru susținerea financiară a organizației și materială a persoanelor din penitenciare în scopul atragerii ulterioare a acestora de partea organizației criminale „Malhaz”, dându-i în acest sens bunuri materiale acumulate lui Neicovcen F., care ducea evidența acestora, fapt confirmat prin înscrisurile efectuate în așa-zisă „contabilitate neagră” a asociației criminale, precum și la căutarea și angajarea de membri în organizația criminală „Malhaz”, susținând material întru realizarea acestui scop, pe baza fondurilor bănești și de altă natură create de către asociația criminală respectivă, condamnații în instituțiile penitenciare, transmițând aproximativ în luna aprilie 2008, prin intermediul unei persoane necunoscute pe nume „Serîi” condamnaților care își ispășesc pedeapsa în penitenciarul de tip spital, din localitatea Pruncul, țigări, ceai și alte bunuri.

Moscoglo F. de către organele de urmărirea penală a fost învinuit în aceea că el a contribuit în calitate de autor la săvârșirea conducerii unei organizații criminale în următoarele circumstanțe: fiind membru al grupării criminale din Cazaclia, care este parte componentă a organizației criminale „Malhaz”, creată în perioada anului 2007 în zona de sud a Republicii Moldova de către Djaparidze G., și fiind instigat de către Neicovcen F., care avea rolul de supraveghetor pe zona sud a Republicii Moldova și coordonator al grupărilor criminale, precum și fiind responsabil de acumularea mijloacelor financiare, la indicația ultimului dată prin intermediul lui Terzinov P., organizator și conducător al grupării criminale Cazaclia, pentru realizarea sarcinilor puse de către Djaparidze G., a contribuit la crearea fondurilor bănești și de altă natură pentru susținerea financiară a organizației criminale și materială a persoanelor din penitenciare în scopul atragerii ulterioare a lor de partea organizației criminale „Malhaz”, prin săvârșirea șantajului la 20 martie 2008, la 21 martie 2008 și la 07 aprilie 2008 în s. Cazaclia în privința lui R. Crețu, care comercializa produse agricole,

și la 06 aprilie 2008, la 21 aprilie 2008 în privința lui A. Perean, care comercializa ulei și macuc, extorcînd de la aceștia bani pentru așa-numitul „obșceac”.

Tot el, Moscoglo F., a fost învinuit în aceea că, fiind instigat de către Neicovcen F., care avea rolul de supraveghetor pe zona de sud a Republicii Moldova și coordonator al grupărilor criminale, precum și fiind responsabil de acumularea mijloacelor financiare, la indicația ultimului dată prin intermediul lui Terzinov P. - organizatorul și conducătorul grupării criminale Cazaclia, pentru realizarea sarcinilor puse de către Djaparidze G. privind mărirea numărului membrilor asociației criminale prin recrutarea și angajarea acestora, știind cu certitudine că Col A., născut la 03 mai 1990, este minor, l-a îndemnat prin dare de sfaturi și influențare psihică la săvîrșirea infracțiunilor în vederea obținerii de avantaje și a realizării intereselor economice și financiare a organizației criminale, cu scopul de a crea fonduri bănești și de altă natură, determinîndu-l să participe la 21 martie 2008, la 07 aprilie 2008 la șantajele săvîrșite în privința lui R. Crețu și la 06 aprilie 2008, 21 aprilie 2008 în privința lui A. Perean, astfel atrăgîndu-l în așa mod în organizația criminală „Malhaz” în calitate de membru al acesteia.

Col A. de către organele de urmărire penală a fost învinuit în aceea că el a contribuit în calitate de autor la săvîrșirea conducerii unei organizații criminale în următoarele circumstanțe: fiind împreună cu Moscoglo F. membri ai grupării criminale Cazaclia, care este parte componentă a organizației criminale „Malhaz”, creată în perioada anului 2007 în zona de sud a Republicii Moldova de către Djaparidze G., fiind instigați de către Neicovcen F., care avea rolul de supraveghetor pe zona de sud a Republicii Moldova și coordonator al grupărilor criminale, precum și fiind responsabil de acumularea mijloacelor financiare, la indicația ultimului, dată prin intermediul lui Terzinov P. pentru realizarea sarcinilor puse de către Djaparidze G., a contribuit la crearea fondurilor bănești și de altă natură pentru susținerea financiară a organizației și materială a persoanelor din penitenciare în scopul atragerii ulterioare a lor de partea organizației criminale „Malhaz”, prin faptul săvîrșirii la 21 martie 2008, 07 aprilie 2008 în s. Cazaclia șantajului în privința lui R. Crețu, care comercializa produse agricole, și la 06 aprilie 2008, 21 aprilie 2008 în s. Cazaclia a șantajului în privința lui A. Perean, care comercializa ulei și macuc, extorcînd de la aceștia bani pentru așa numitul „obșceac”.

3. Procurorul în Secția conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV a Procuraturii Generale, Maxim Gropa, pe motivul blîndeții pedepsei aplicate, a declarat recurs, solicitînd casarea sentinței Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2009.

3.1. Recursuri la fel au declarat:

- *avocatul D. Bevza și condamnatul Djaparidze Ghivi*, în care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care ultimul să fie achitat, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Ei au specificat că glasul din înregistrările interceptărilor telefonice nu-i aparține condamnatului, că Djaparidze G. a decedat la 26 aprilie 2008 și este o absurditate că condamnatul Djaparidze G. să fi creat și condus în 2007 organizația „Malhaz”, pe care o conducea Djaparidze M.;

- *avocatul A. Beruceașvili și condamnatul Neicovcen Fiodor*, în care au solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care ultimul să fie achitat, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Ei au declarat că în partea introductivă a sentinței este indicat că Necovcen F. este acuzat că a comis crime mai grave decât cele incriminate, că în cazul CD-urilor cu interceptările convorbirilor telefonice nu s-a efectuat expertiza fonoscopică, percheziția la domiciliul acestuia a fost efectuată cu încălcarea normelor procedurale, în lipsa interpretului și a actelor traduse în limba rusă;

- *avocatul Maslov A. în interesele condamnatului Moscoglo Fiodor*, în care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, sau acțiunile lui Moscoglo Fiodor să fie reîncadrate în baza art. 189 alin. (2) Cod penal, deoarece nu s-a dovedit că el a primit bani de la părțile vătămate.

El a remarcat că Moscoglo T. este condamnat neîntemeiat, adică în lipsa unor probe concludente. Nu este legal demonstrat că vocea în cazul convorbirilor telefonice descifrate îi aparține condamnatului. Părțile vătămate și martorii Tarasov și Cerchez au comis acte de provocare a crimelor imputate condamnatului și depozițiile lor nu pot fi luate în considerare, deoarece ei sunt polițiști.

- *avocatul G. Chiriacov și condamnatul Culinski V.*, în care au solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Ei au menționat că procesul-verbal privind percheziția la domiciliul în automobilul condamnatului este lovit de nulitate, deoarece percheziția a fost efectuată de mai mulți colaboratori de poliție concomitent, iar ușile automobilului în care s-a depistat o grenadă erau descuiate. Înregistrările video ale acestor acțiuni nu au fost cercetate;

- *avocatul R. Ahmedov în interesele condamnatului Cîlcic A.*, în care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat, din motiv că nu există fapta infracțiunii.

El a specificat că procesul-verbal privind percheziția la domiciliul condamnatului contravine legii, deoarece percheziția a fost efectuată prin constrângere fizică, în lipsa lui și al interpretului;

- *condamnatul Martînenko A.*, în care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

El a relatat că nu există probe pertinente, care ar confirma că arma găsită în spatele casei i-ar fi aparținut. Instanța a lăsat fără apreciere depozițiile martorilor Matcaș L. și Niculiță S.;

- *avocatul A. Arnaut și condamnatul Col A.*, în care au solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile condamnatului să fie recalificate în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, aplicându-i o pedeapsă nonprivativă de libertate.

Ei au menționat că partea vătămată Crețu R. nu a fost audiat în instanță, iar partea vătămată Peraan A. a relatat că Col A. nu s-a implicat direct în estorcarea banilor de la el;

- *condamnatul Sarioglo F.*, în care a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă, relatînd că nu a amenințat partea vătămată.

El a relatat că instanța de fond a încălcat prevederile art. 16 alin. (2) Cod de procedură penală și a ignorat faptul că el nu a amenințat partea vătămată și nu a estorcat de la ea bani.

4. La 25 martie 2011, prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție a fost respins ca depus peste termen recursul acuzatorului de stat.

A fost respins recursul ordinar declarat de condamnatul Martînenco Artur Fiodor, ca depus peste termen.

Au fost admise parțial recursurile ordinare declarate de avocații Dumitru Bevza, Andrei Beruceașvili, A. Maslov, Grigorii Chiriakov, Ruslan Ahmedov, Alexandr Arnăut, și condamnații Djaparidze Ghivi Mirab, Neicovcen Fiodor Afanasie, Culinschi Vitalie Nicolai, Col Anatolie Fiodor și Sarioglo Filip Mihail, fiind casată parțial sentința Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2009, rejudecată cauza și a fost adoptată o nouă hotărîre, prin care:

- Djaparidze Ghivi Mirab, a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 284 alin. (1), art. 42 alin. (3), art. 189 alin. (3) lit. a), e), art. 42 alin. (3), (4), (5), art. 290 alin. (2) lit. b) din Codul penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, potrivit prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală;

- Neicovcen Fiodor Afanasie, a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art.42 alin.(2), (4), (5), art.284 alin.(1), art.42 alin.(2), (4), (5), art.189 alin.(3) lit. a), e), art.42 alin.(2), (5), art.290 alin.(2) lit. b) din Codul penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, potrivit prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală.

S-a menținut condamnarea lui Neicovcen Fiodor Afanasie în baza art.290 alin.(1) din Codul penal, la 1 an și 6 luni închisoare, dar cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- Cîlcic Alexei Gheorghe, a fost condamnat în baza art.290 alin.(1) din Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de 1 an și 7 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- Culinschi Vitalie Nicolai a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art.290 alin.(1) din Codul penal, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat, potrivit prevederilor art. 390 alin.(1) pct.2) din Codul de procedură penală;

- Sarioglo Filip Mihail a fost condamnat în baza art.42 alin.(2), art.189 alin.(3) lit.e) din Codul penal, la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- Moscoglo Fiodor Fiodor a fost condamnat în baza art.42 alin.(2), art.189 alin.(3) lit. e) din Codul penal, la 6 ani închisoare.

Conform art.85 din Codul penal, prin adăugarea parțială a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Ceadâr-Lunga din 06 octombrie 2006, lui Moscoglo Fiodor i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 6 ani și 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- Col Anatoli Fiodor a fost condamnat în baza art.42 alin. (2), art.189 alin.(3) lit.e) din Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsa, în conformitate cu prevederile art.70 alin.(3) din Codul penal, sub formă de 5 ani închisoare.

În temeiul art.90 din Codul penal, executarea pedepsei aplicate lui Col Anatoli a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

5. Procurorul a declarat recurs în anulare solicitînd casarea deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2011 ca ilegală, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de recurs pentru soluționarea recursului în fond, considerînd că recursul procurorului a fost declarat în termenul prevăzut de lege.

5.1 Avocatul Maslov Alexandru în numele condamnatului Moscoglo Fiodor, fără a invoca vreun temei prevăzut de art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, a declarat recurs în anulare, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu achitarea acestuia.

6. Prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2011, a fost admis recursul în anulare declarat de procuror și, din alte motive, recursul în anulare înaintat de avocatul Maslov Alexandru.

A fost casată decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2011 în privința lui Djaparidze Ghivi, Neicovcen Tudor, Moscoglo Fiodor, ca ilegală și remisă cauza, pentru rejudecarea recursurilor, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6.1 În motivarea hotărârii sale, Plenul Curții Supreme de Justiție a menționat că a dispus rejudecarea cauzei în instanța de recurs pentru verificarea mai minuțioasă a argumentelor procurorului privind tardivitatea recursului lui.

Totodată, Plenul a enunțat și necesitatea judecării celorlalte recursuri în instanța de recurs.

7. Prin încheierea Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 noiembrie 2012, în baza prevederilor art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală și în conformitate cu modificările introduse prin legea pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală nr. 66/05 aprilie 2012, în vigoare de la 27 octombrie 2012, s-a dispus trimiterea tuturor recursurilor ordinare ale procurorului, avocaților și inculpaților pentru rejudecare în Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție.

Conform pct. 142 al Legii vizate, art. 437 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală a fost abrogat, prin urmare sentințele pronunțate de Curțile de Apel urmează a fi judecate potrivit ordinii generale de examinare a recursurilor prin prisma prevederilor art. 432 Cod de procedură penală (admisibilitatea în principiu a recursurilor) și art. 427 Cod de procedură penală (temeiurile pentru recurs).

8. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2013, a fost respins recursul procurorului ca depus peste termen.

Au fost respinse, ca neîntemeiate, recursurile declarate de avocații D. Bevza, A. Beruciașvili, A. Maslov, G. Chireacov, R. Ahmedov, A. Arnaut și condamnații Djaparidze G., Neicovcen F., Culinschii V., Cîlcic A., Martînenco A., Col A. și Sarioglo F. împotriva sentinței Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2009 în cauza penală în privința condamnaților Djaparidze Ghivi Mirab, Neicovcen Fiodor Afanasie, Cîlcic Anatolie Gheorghe, Culinschi Vitalii Nicolai, Martînenco Artur, Sarioglo Filip Mihail, Constantinov Serghei Dumitru, Moscoglo Fiodor Fiodor și Col Anatolie Fiodor, cu menținerea sentinței Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2009.

8.1 În motivarea deciziei sale, instanța de recurs a menționat faptul că, prin prisma prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală coroborate cu art. 439 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a respins recursul procurorului ca depus peste termen, reieșind din motiv că, potrivit cerințelor art. 439 Cod de procedură penală, termenul pentru recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac apelul, este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii.

Data de la care curge termenul recursului, repunerea în termen, declararea peste termen a recursului și retragerea lui se reglementează de prevederile art. 402-407 Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art. 402 Cod de procedură penală, coroborat cu prevederile art. 399 alin. (2) Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii, iar în cazurile redactării acesteia - 15 zile de la înștiințarea în scris a părților despre semnarea hotărârii redactate de toți judecătorii completului de judecată.

Din materialele cauzei a rezultat că procurorul a fost înștiințat în scris despre redactarea sentinței cu remiterea copiei de pe sentință la 19 martie 2010 (f.d. 467, vol. XVI).

Colegiul penal lărgit a luat în calcul termenul de când procurorul a primit copia înștiințării -24 martie 2010 (f. d. 91, vol. XIX), a luat în calcul zilele nelucrătoare, termenul de depunere a recursului expirând la 08 aprilie 2010.

Potrivit datei de pe recursul procurorului cu ștampila de înregistrare a acestuia în cancelaria instanței, recursul procurorului a fost depus la 13 aprilie 2010 (f. d. 490, vol. XVI).

Aceasta a însemnat că recursul procurorului a fost depus peste termenul prevăzut de lege.

Potrivit explicațiilor pct. 19 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la unele chestiuni ce vizează participarea procurorului la judecarea cauzei penale” nr.12 din 24 decembrie 2012, în cazul atacării hotărârilor judecătorești de către procuror cu apel, recurs sau recurs în anulare, momentul depunerii *acestor contestații se consideră data la care a fost trecut în registrul de intrare a actelor în cancelaria instanței de judecată.*

În sensul alin. (2) al art. 232 Cod de procedură penală, modalitățile depunerii apelului ori recursului pentru procuror diferă de cea exercitată de celelalte părți în proces, care pot depune actul procedural inclusiv la oficiul poștal prin scrisoare recomandată, însă pentru procuror se va lua în considerație data la care apelul sau recursul *a fost trecut în registrul de intrare a actelor instanței de judecată și nu în registrul de ieșire a actelor procurorului sau data expedierii de la oficiul poștal.*

Relevante în acest sens fiind unele aspecte ale principiului securității raporturilor juridice ce s-au remediat perfect în cazul din speță și care se conțin în hotărârea CEDO din 05 iunie 2012 în cazul Ghirea contra Moldovei.

„Curtea reamintește că principiul egalității armelor, care reprezintă unul din elementele noțiunii mai largi a procesului echitabil - presupune că fiecare parte beneficiară de o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cazul în condițiile că nu ar pune-o într-un dezavantaj substanțial în raport cu cealaltă parte.”

Curtea Supremă de Justiție a observat că aplicarea regulilor referitoare la termenele limită este de natură să aducă atingere principiului egalității armelor în cazul în care părțile nu beneficiază de aceleași mijloace pentru a-și susține argumentele.

Adoptând sentința de condamnare, instanța de apel a notat că toți inculpații fiind interogați în ședința de judecată vinovăția nu și-au recunoscut-o, însă participarea lor pe episoadele de învinuire constatate de instanță a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în ședința de judecată, care fiind apreciate fiecare din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, Colegiul penal a considerat că vina inculpatului Djaparidze G. în crearea și conducerea unei organizații criminale, întemeierea unei astfel de organizații și organizarea activității ei, căutarea și angajarea de membrii în

organizația criminală, crearea de fonduri bănești și de altă natură pentru susținerea lor financiară și a activității criminale a organizației, înzestrarea organizației criminale cu arme și instrumente pentru săvârșirea infracțiunii, coordonarea planurilor și acțiunilor criminale cu alte organizații și grupuri criminale, și a inculpatului Neicovcen F. în contribuirea în calitate de autor, instigator și complice la crearea și conducerea unei organizații criminale, întemeierea unei astfel de organizații și organizarea activității ei, căutarea și angajarea de membri în organizația criminală, crearea de fonduri bănești și de altă natură pentru susținerea lor financiară și a activității criminale a organizației, înzestrarea organizației criminale cu arme și instrumente pentru săvârșirea de infracțiuni, coordonarea planurilor și acțiunilor criminale cu alte organizații criminale, a fost dovedită pe deplin.

În conformitate cu art. 47 alin.(1), (2), (3), (4), (5) Cod penal, se consideră organizație criminală o reuniune de grupuri criminale organizate într-o comunitate stabilă, a cărei activitate se întemeiază pe diviziuni, între membrii organizației și structurile ei, a funcțiilor de administrare, asigurare și executare a intențiilor criminale ale organizației în scopul de a influența activitatea economică și de altă natură a persoanelor fizice și juridice sau de a o controla în alte forme în vederea obținerii de avantaje și realizări de interese economice, financiare sau politice.

Infracțiunea se consideră săvârșită de organizația criminală, dacă a fost comisă de un membru al acesteia în interesul ei sau de o persoană care nu este membru al organizației respective, la însărcinarea acesteia, organizator sau conducător al organizației criminale considerându-se persoana care a creat organizația criminală sau o dirija.

Organizatorul și conducătorul organizației criminale poartă răspundere pentru toate infracțiunile săvârșite de această organizație.

Membrul organizației criminale poartă răspunderea penală numai pentru acțiunile la a căror pregătire sau săvârșire a participat.

Pornind de la prevederile legii menționate, care reglementează noțiunea organizației criminale, caracteristicile organizatorului, conducătorului și ale membrului acesteia, și ținând cont de ansamblul de probe administrate în cauză, Colegiul judiciar a considerat că în urma cercetării judecătorești cu certitudine s-a stabilit că, începând cu anul 2007, în zona de sud a Republicii Moldova a activat organizația criminală „Malhaz”, creată și condusă de către Djaparidze G., constituită din grupuri criminale, conducătorii cărora erau inculpatul Neicovcen F., inculpatul Cîlcic A. era membru grupului criminal condus de către inculpatul Neicovcen F., căruia i se supuneau și acesta fiind supraveghetor al zonei de sud a Republicii Moldova; grupul criminal condus de către Terzinov P., urmărirea penală în privința căruia a fost disjunctă într-o procedură separată, era compus din inculpații Moscovlo F., ce se supunea lui Terzinov P., care desfășura activitatea sa criminală pe teritoriul raioanelor Comrat, Taraclia, Ceadâr - Lunga și fiecare membru al organizației criminale fiind înzestrat de către conducătorii - inculpații Djaparidze G. și Neicovcen F. cu anumite funcții de asigurare și administrare a intențiilor criminale ale acestei organizații.

Inculpatul Moscovlo F., fiind membrul organizației criminale în cauză, a contribuit la crearea fondurilor bănești și de altă natură pentru susținerea financiară a organizației criminale și materiale a persoanelor din penitenciare în scopul atragerii ulterioare a acestora de partea organizației criminale „Malhaz”, prin extorcarea la 07 aprilie 2008 în s. Cazaclia, raionul Ceadâr - Lunga de la R. Crețu și la 21 aprilie 2008

în aceeași localitate de la A. Perean, care comercializa cu produse agricole bani în sumă a câte 200 lei de la fiecare pentru așa-zisul „obșceac”, amenințându-i cu aplicarea violenței și răfuiala fizică din partea organizației criminale nominalizate.

Gradul de organizare și coordonare a acțiunilor, construcția ierarhică, scopurile activității și statornicia organizației criminale „Malhaz”, creată de către inculpatul Djaparidze G. și condusă de către acesta și inculpatul Neicovcen F., a rezultat din interceptările telefonice între inculpații Djaparidze G. și Neicovcen F. între ultimul și membrii organizației criminale inculpații Cîlcic A., Moscoglo F., între inculpatul Neicovcen F. și persoanele deținute în penitenciarele din Cahul, Taraclia, Leova, Pruncul, enumerate mai sus.

Colegiul penal lărgit nu a reținut argumentele apărării, precum că interceptările telefonice sus-menționate nu puteau fi admise ca probe pe dosarul în cauză, din motiv că au fost obținute cu încălcarea prevederilor legii procesual penale, din următoarele considerente.

În cadrul cercetării judecătorești, s-a stabilit că interceptările convorbirilor telefonice, stenogramele cărora sunt anexate la materialele cauzei, au fost efectuate în cadrul unor măsuri operative de investigații pe dosarul de prelucrare operativă, pornit la 27 iulie 2007 de către DCCO DSO în privința inculpatului Neicovcen F. (f. d. 10, vol. IV).

În conformitate cu art.6 alin.(2) pct. 1 lit. c) din Legea privind activitatea operativă de investigații nr.45 din 12 aprilie 1994, în scopul soluționării sarcinilor activității operative de investigații, organele care execută activitatea operativă de investigații sunt în drept să înfăptuiască, cu autorizarea judecătorului de instrucție, interceptarea convorbirilor telefonice și altor convorbiri.

În conformitate cu art.8 alin. (1) lit. c) din aceeași lege, înfăptuirea măsurilor operative de investigații ce violează drepturile ocrotite de lege, și anume interceptarea convorbirilor telefonice și a altor convorbiri se admite doar în scopul culegerii informațiilor despre persoanele care pregătesc, întreprind tentative de comitere, comit sau au comis infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave și numai în baza încheierii judecătorului de instrucție și a deciziei motivate a unuia din conducătorii organului respectiv care exercită activitatea operativă de investigații.

Potrivit art. 10 alin.(1) din legea sus-menționată, rezultatele activității operative de investigații pot fi utilizate în calitate de probe pentru cauzele penale.

După cum s-a stabilit, interceptările telefonice efectuate în cadrul unor măsuri operative de investigații au fost înfăptuite cu respectarea prevederilor legii privind activitatea operativă de investigații, adică au avut drept scop culegerea de informații despre persoanele care comit infracțiuni deosebit de grave în baza încheierii judecătorului de instrucție și a ordonanței motivate a șefului DCCO DSO privind inițierea procedurii de autorizare pentru interceptarea și imprimarea sonoră a convorbirilor telefonice și respectarea termenelor prevăzute și anexate la dosarul în cauză.

Pornind de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală și apreciind aceste interceptări telefonice în cumul cu alte probe administrate, Colegiul penal judiciar a considerat că acestea coroborează cu ansamblul de probe, și anume:

- procesele-verbale de percheziție efectuate la domiciliile inculpaților Neicovcen F., Cîlcic A., Culinschi V., Moscoglo F., Martînenco A. în cadrul cărora au fost depistate și ridicate telefoanele mobile;

- procesele-verbale de cercetare a telefoanelor mobile, prin care s-a stabilit că telefonul mobil „Nokia” de model „6610” ridicat de la Neicovcen F. are imei 35708500499909, care corespunde numărului de telefon mobil 079888791 de la care s-au efectuat convorbirile telefonice și în „agenda” telefonului mobil dat au fost depistate numerele de telefon a inculpaților Culinski V. - 079626995 și Constantinov S. - 079546409 (f. d. 249, vol. III);

- în telefonul mobil ridicat de la inculpatul Martînenco A. s-a depistat cartela sim cu nr.079310508, care este înregistrat în descifrările interceptărilor telefonice de la nr. 079888791 (f. d. 243, vol. III);

- în telefonul mobil „Nokia” de model „6300” ridicat de la inculpatul Culinski V. s-a depistat cartela sim „Moldcell” cu nr.079626995, care a fost fixat în agenda telefonului mobil „Nokia” de model „6610” ridicat de la inculpatul Neicovcen F. (f. d. 257, vol. III);

- în telefonul mobil „Nokia” de model „6288” ridicat de la inculpatul Moscoglo F. s-a depistat cartela sim „Moldcell”, după activarea cartelei în „agenda” telefonului printre numere de telefoane fixate s-a constatat nr. 079888971 -„f” de la care, conform interceptărilor telefonice, Neicovcen F. efectua apeluri (f. d. 252, vol. III);

- procesul-verbal de examinare a înscrisurilor constituite din 49 de foi de diferite demisiuni ridicate de la inculpatul Neicovcen F..

Gradul de organizare și coordonare a acțiunilor, construcția ierarhică, scopurile activității și statornicia organizației criminale „Malhaz”, creată de către inculpatul Djaparidze G. și condusă de către acesta și inculpatul Neicovcen F., a rezultat din interceptările telefonice între inculpații Djaparidze G. și Neicovcen F., între ultimul și membrii organizației criminale inculpații Cîlcic A., Moscoglo F., între inculpatul Neicovcen F. și persoanele deținute în penitenciarele din Cahul, Taraclia, Leova, Pruncul, enumerate mai sus;

- declarațiile părților vătămate și ale martorilor;

- explicațiile însăși ale inculpatului Constantinov S. care a confirmat că, la moment, se folosea cu numărul telefonului mobil 079546409, iar acest număr de telefon a fost depistat în agenda telefonului mobil „Nokia” de model „6610” ridicat în cadrul percheziției de la Neicovcen F.

Colegiul judiciar a apreciat critic argumentele inculpatului Neicovcen F. și ale apărătorului acestuia, avocatul A. Beruceașvili, precum că la efectuarea percheziției nu au fost respectate drepturile lui Neicovcen F., la participarea percheziției și le-a considerat pur declarative.

Sunt declarative argumentele inculpatului Neicovcen F., precum că înscrisurile depistate în cadrul percheziției la domiciliul pe str. Gagarin 19 nu-i aparțineau, ci au fost aruncate de către colaboratorii de poliție, care efectuau percheziția, iar despre proveniența bunurilor depistate la domiciliul de pe str. Sadovaia 28 nu cunoștea nimic, deoarece nu a locuit în acea casă și nu a avut acces la ea, aceste argumente au fost combătute prin probele enumerate mai sus, inclusiv prin raportul de expertiză a înscrisului nr. 1729 din 25 iunie 2008, din care a rezultat că printre acele 26 înscrisuri ridicate în cadrul percheziției domiciliului inculpatului Neicovcen F., situat în s. Chirsovo, str. Gagarin 19, raionul Comrat, la 06 mai 2008, și supuse expertizei grafologice, o înscrisiere cu un text în formă de tabel, structurat în trei compartimente „приход”, „уход”, „остаток” pe două file și executat manual, una dintre care se începe cu cuvintele „ 8785 п. (сигарет)” și se încheie cu cuvintele „100 Гяца”, iar a doua, care se începe cu cuvintele „500 лей” și se încheie cu cuvintele „астра - 750

лей" a fost executată de către inculpatul Neicovcen F. (f. d. 3 - 80, vol. III) și în opinia Colegiului judiciar erau orientate spre a evita răspunderea penală a lui pentru infracțiunea imputată.

În conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, apreciind probele administrate, Colegiul penal lărgit a considerat, că vina inculpaților Gjaparidze G. și Neicovcen F. în acest capăt de învinuire a fost dovedită și acțiunile lui Djaparidze G. urmau a fi încadrate în baza art.284 alin.(1) Cod penal ce ține de crearea și conducerea unei organizații criminale, întemeierea unei astfel de organizații și organizarea activității ei, căutarea și angajarea de membri în organizația criminală, crearea de fonduri bănești și de altă natură pentru susținerea lor financiară și a activității criminale a organizației, înzestrarea organizației criminale cu arme și instrumente pentru săvârșirea de infracțiuni, coordonarea planurilor și acțiunilor criminale cu alte organizații și grupuri criminale, iar acțiunile inculpatului Neicovcen F. urmau a fi încadrate în baza art. 42 alin. (2), (4), (5) art. 284 alin. (1) Cod penal - contribuirea în calitate de autor, instigator și complice la crearea și conducerea unei organizații criminale, întemeierea unei astfel de organizații și organizarea activității ei, căutarea și angajarea de membri în organizația criminală, crearea de fonduri bănești și de altă natură pentru susținerea lor financiară și a activității criminale a organizației, înzestrarea organizației criminale cu arme și instrumente pentru săvârșirea infracțiunii, coordonarea planurilor și acțiunilor criminale cu alte organizații și grupuri criminale.

Colegiul penal lărgit a mai reiterat și faptul că, achitându-l pe Moscoglo F. de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 284 alin. (1), 42 alin. (2) Cod penal, instanța de fond corect a încadrat acțiunile lui, ca fiind membru al organizației criminale, a comis șantaj, adică cererea de a transmite bunurile proprietarului, amenințând cu violența periculoasă, săvârșită de organizația criminală urmată de dobândirea bunurilor cerute, în baza art. 42 alin. (2), 189 alin. (3) lit. a), e) Cod penal.

Instanța de fond și-a motivat hotărârea prin aceea, că vina inculpatului Moscoglo F. în estorcarea prin șantaj a fost dovedită prin probele cercetate în ședința de judecată.

Instanța a mai reținut că vina inculpaților Neicovcen F. și Cîlcic A., în păstrarea armelor de foc și a munițiilor fără autorizația corespunzătoare, s-a dovedit prin probele administrate în cauză, cum ar fi: declarațiile martorului V. Popov, procesele-verbale de percheziție la domiciliile inculpaților Neicovcen F., Cîlcic A. (f. d. 166, 178, vol. I), rapoartele de expertize a armelor și munițiilor depistate și ridicate de la inculpații sus-menționați nr. 1017 din 08 mai 2008 (f. d. 16 vol. II), nr.1015 - 1016 din 08 mai 2008 (f. d. 79, vol. II), nr. 165 din 07 mai 2008 (f. d. 141, vol. II), nr. 1143 din 08 mai 2008 (f. d.109, vol. II). Colegiul judiciar a apreciat critic afirmațiile inculpaților Neicovcen F., Cîlcic A., privind nevinovăția sa și că armele și munițiile nu le aparțin lor, ci au fost aruncate de către colaboratorii organelor MAI, care au efectuat perchezițiile, deoarece pe parcursul judecării cauzei nu au fost stabilite motive de a supune îndoielilor declarațiile martorului V. Popov, procesele-verbale de percheziție și de cercetare la fața locului, concluziile experților, acestea în cumul dovedind cu certitudine vinovăția inculpaților în săvârșirea faptelor imputate.

Instanța just i-a achitat pe Djaparidze G., Neicovcen F. și Moscoglo F. de sub învinuirea prevăzută de art. 208 Cod penal, adică atragerea minorului Col A., născut la 07 mai 1990, la activitatea criminală într-o organizație criminală. Unicul fapt că

Col A. a comis infracțiunea imputată lui, ca fiind minor, nu era suficient și nu atrăgea automat după sine condamnarea altor persoane în baza art. 208 Cod penal, iar dovezi suficiente în acest sens în dosar lipseau.

Pedeapsa numită condamnărilor corespundea criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. art.61, 75, 77 Cod penal, ținându-se cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunilor comise, personalitatea celor vinovați, rolul fiecăruia în comiterea infracțiunii, circumstanțele atenuante și agravante.

9. Împotriva deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2013 și a hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2011, avocatul Babără Marian în numele condamnatului Djaparidze Ghivi, a declarat recurs în anulare, prin care a menționat faptul că în prezenta cauză penală au fost admise grave erori de drept și un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat ultima hotărâre judecătorească, încălcări care au afectat drepturile și interesele garantate prin lege lui Djaparidze Ghivi fapt care, în temeiul art. 453 alin.(1) Cod de procedură penală, constituie temei pentru declararea recursului în anulare.

Recurentul a menționat faptul că în cauză se atestă vicierea procedurii de către Plenul Curții Supreme Justiție, care a pronunțat hotărârea din 07 noiembrie 2011, cât și de Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, care a pronunțat decizia din 28 ianuarie 2013.

Plenul a fost sesizat de procuror cu recurs în anulare, prin care au fost invocate erori de drept aferente soluției instanței de recurs, însă a respins recursul ordinar înaintat de procuror ca fiind depus peste termen.

Plenul a găsit argumente pentru admiterea recursului în anulare declarat de procuror, restituind cauza spre rejudecare în instanța de recurs, indicând instanței să verifice suplimentar argumentele procurorului referitoare la respectarea termenului de depunere a recursului ordinar. Această conduită este perfect legală, având în vedere că procurorul a indicat anume asupra unor erori procesuale.

Însă, Plenul și-a depășit vădit limitele împuternicirilor atribuite prin lege și, fără ca asupra argumentelor recursului ordinar să se fi expus instanța de recurs, a apreciat aceste argumente ca fiind întemeiate și a obligat instanța de recurs să le examineze și să țină cont de ele.

Primind cauza în procedură de rejudecare, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a constatat din nou că recursul ordinar declarat de procuror a fost depus cu omiterea termenului de atac.

Astfel, Colegiul penal lărgit, în cadrul judecării cauzei în anul 2013, pe de o parte a confirmat legalitatea și temeinicia deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2011, prin care a fost respins recursul ordinar declarat de procuror ca depus peste termen, iar pe de altă parte a infirmat existența unei erori de drept ce a afectat procedura precedentă și care a permis procurorului să intenteze procedura de recurs în anulare, iar Plenului Curții Supreme de Justiție - să dispună rejudecarea cauzei în instanța de apel.

În continuare, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție urma să nu mai porceadă la judecarea integrală a cauzei și să pronunțe o nouă soluție, distinctă de cea pronunțată prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2011, ci, în virtutea garantării securității raporturilor juridice, era obligată să pronunțe aceeași soluție ca și precedentă instanță de recurs ordinar, având în vedere

că prin efectul legii procesuale urma să verifice doar existența erorilor aferente respectării termenului de depunere a recursului de către procuror, după cum acesta a invocat-o în recursul în anulare și după cum aceasta a dispus-o Plenul Curții Supreme de Justiție.

Dreptul la un proces echitabil, consfințit în articolul 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, coroborat cu accesul liber la justiție și prezumția nevinovăției, drepturi fundamentale prevăzute în articolele 20 și 21 din Constituția RM, enunță preeminența principiului supremației dreptului. Unul din elementele fundamentale ale preeminenței principiului supremației dreptului este garantarea securității raporturilor juridice, care înseamnă, printre altele, că o soluție definitivă a oricărui litigiu, inclusiv de natură penală sau civilă, nu trebuie rediscutată.

Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte în proces nu este în drept să solicite reluarea procesului de judecată în scopul unei noi soluționări a cauzei după ce hotărârea a devenit definitivă și irevocabilă.

Recursul în anulare nu trebuie tratat ca un recurs deglizat și existența a două păreri asupra uneia și aceleași probleme juridice nu poate constitui temei pentru casarea hotărârii judecătorești definitive și irevocabile, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri.

Inițial Plenul, iar ulterior și Colegiul penal lărgit au derogat de la aceste prevederi și, constatând aceleași împrejurări ce au determinat respingerea recursului procurorului ca fiind depus peste termen, au permis procurorului să obțină o reexaminare a cauzei după ce aceasta devenise irevocabilă, iar ca rezultat a fost pronunțată o hotărâre nouă, contrară atât stării de fapt, cât și deciziei irevocabile a instanței de recurs, prin care Djaparidze Ghivi a fost achitat pe toate capetele de acuzare, însă la moment este condamnat la pedeapsa definitivă de 12 ani închisoare.

Din aceste motive, recurentul a solicitat casarea parțială a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2013, în partea privind menținerea sentinței Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2009 în privința lui Djaparidze Ghivi, cu pronunțarea în această privință a unei noi hotărâri, prin care Djaparidze Ghivi să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 284 alin. (1), art. 42 alin. (3), art. 189 alin.(3) lit.a), e), art. 42 alin. (3), (4), (5), art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

9.1 *Avocatul Ahmedov Ruslan*, în numele condamnatului Cîlcic Alexei, în recursul declarat menționează faptul că, în cadrul examinării cauzei penale în privința condamnatului Cîlcic Alexei, de către instanța de recurs au fost comise erori de drept, care afectează legalitatea deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2013.

Recurentul a considerat că de către instanța de recurs au fost încălcate prevederile legale ce reglementează limitele rejudecării, în procedura de rejudecare a recursurilor admise, instanța de recurs urma să se pronunțe în limitele în care decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2011 a fost casată, indicațiile din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2011 fiind obligatorii (să verifice dacă recursul procurorului a fost depus în termen și în așa caz se va examina fondul recursului) în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului.

Recurentul a menționat că odată din motiv ce instanța de recurs, în cadrul rejudecării cauzei a ajuns la concluzia că recursul procurorului este tardiv, era obligată prin lege să respingă recursul procurorului și să mențină aceeași soluție adoptată de Colegiul penal precedent prin decizia din 25 martie 2011, inclusiv cu achitarea inculpaților. O singură excepție a constituit rejudecarea recursului declarat de avocatul Maslov Alexandru, care a fost admis de Plenul Curții Supreme de Justiție, dar fără agravarea situației condamnatului Moscoglo Fiodor.

La judecarea recursurilor și la adoptarea deciziei din 28 ianuarie 2013, instanța de recurs a încălcat prevederile art.6 CEDO, condamnatul Cîlcic Alexei fiind judecat în mod inechitabil, contrar acestor prevederi.

Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2011, Cîlcic Alexei a fost condamnat la 1 an și 7 luni închisoare. Pînă a pronunța decizia respectivă în privința condamnatului Cîlcic Alexei, instanța de recurs a examinat în ședința de judecată toate probele prezentate de către părți și le-a dat acestora o nouă apreciere.

Prin hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2011, a fost admis recursul în anulare declarat de procuror, casată decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2011, examinarea recursului în anulare a avut loc în absența condamnatului Cîlcic Alexei, iar decizia din 25 martie 2011 a fost casată numai din motive formale, de procedură, care nu sunt legate de fondul cauzei sau aprecierea probelor.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2013, recursul procurorului a fost respins ca tardiv, adică adoptînd aceeași soluție ca și la 25 martie 2011, de fapt instanța a constatat că nu au existat temeiuri legale de admitere a recursului în anulare a procurorului de către Plenul Curții Supreme de Justiție, în această ordine de idei constatăm că de către instanțele naționale a fost încălcat principiul securității raporturilor juridice garantat de art.6 CEDO.

Mai mult ca atît, la adoptarea deciziei din 28 ianuarie 2013, instanța de recurs nu a ținut cont și de faptul că recursurile apărătorilor și inculpaților au fost întocmite și depuse pînă la modificările introduse prin Legea pentru modificarea și completarea Codului de procedură nr. 66 din 05 aprilie 2012, în vigoare de la 27 octombrie 2012.

Astfel, condamnatul Cîlcic Alexei, în cadrul examinării cauzei, nu a beneficiat de posibilitatea de a se folosi de dreptul său de a contesta sentința primei instanțe pe calea apelului, unde, prin prisma prevederilor art. 413 alin.(3) Cod de procedură penală, avea posibilitatea de a solicita cercetarea suplimentară a probelor administrate în prima instanță și administrarea probelor noi.

Din aceste motive, recurentul a solicitat admiterea recursului în anulare, casarea deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2013, cu remiterea cauzei la rejudecare în ordine de recurs la Curtea Supremă de Justiție;

9.2 În recursul *avocatului Beruciașvili Andrei* în numele condamnatului Neicovcen Tudor, a fost invocat faptul că în cadrul examinării cauzei în instanța de recurs au fost comise erori de drept care au afectat legalitatea deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2013, din motiv că au fost încălcate limitele rejudecării, care sunt reglementate de prevederile art. 436 Cod de procedură penală.

În procedura de rejudecare a recursurilor admise, instanța de recurs urma să se pronunțe în limitele în care decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2011 a fost casată, indicațiile din hotărîrea Plenului Curții Supreme de

Justiție din 07 noiembrie 2011 fiind obligatorii (să verifice dacă recursul procurorului a fost depus în termen și în așa caz să fie examinat fondul recursului) în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului.

Recurentul a menționat că, odată ce instanța de recurs, în cadrul rejudecării cauzei, a ajuns la concluzia că recursul procurorului este tardiv, era obligată prin lege să respingă recursul procurorului și să mențină aceeași soluție adoptată de Colegiul penal precedent prin decizia din 25 martie 2011, inclusiv cu achitarea inculpaților. O singură excepție a constituit rejudecarea recursului declarat de avocatul Maslov Alexandru, care a fost admis de Plenul Curții Supreme de Justiție, dar fără agravarea situației condamnatului Moscoglo Fiodor.

Recurentul invocînd argumente identice celor din recursul avocatului Ahmedov Ruslan și menționînd faptul că în cadrul judecării în ordine de recurs a cauzei penale în privința lui Neicovcen Tudor au fost comise mai multe erori de drept care au afectat legalitatea deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2013, solicită, la fel, casarea deciziei menționate, cu remierea cauzei la rejudecare în ordine de recurs, la Curtea Supemă de Justiție;

9.3 În recursul *avocatului Maslov Alexandru*, declarat în numele condamnatului Moscoglo Fiodor, a menționat faptul că Plenul Curții Supreme de Justiție, prin hotărîrea sa din 07 noiembrie 2011, a obligat Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, la o nouă reexaminare să constate dacă recursul procurorului a fost declarat în termen sau nu și să verifice dovezile invocate în recursul său, acestea fiind limitele noii reexaminări a cauzei.

Însă, Colegiul penal lărgit, la rejudecare, neîntemeiat a examinat și celelalte recursuri ale avocaților și condamnaților, aceasta fiind o eroare de drept comisă de către Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în decizia sa din 28 ianuarie 2013.

Avînd în vedere faptul că recursul procurorului, prin decizia menționată, repetat a fost respins ca depus peste termen, nefiind examinat în fond, atunci conform art. 436 Cod de procedură penală, în fond trebuia să fie examinat doar recursul avocatului declarat în numele condamnatului Moscoglo Fiodor, iar la judecarea ultimului i-a fost înrăutățită situația, prin condamnarea la o pedeapsă mai aspră decît cea stabilită prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2011, aceasta fiind o altă eroare de drept comisă.

A treia eroare de drept admisă de Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, la rejudecarea cauzei, este faptul că condamnatul Moscoglo Fiodor, în cadrul examinării cauzei, nu a beneficiat de posibilitatea de a se folosi de dreptul său de a contesta sentința primei instanțe pe calea apelului, unde, prin prisma prevederilor art. 413 alin.(3) Cod de procedură penală, avea posibilitatea de a solicita cercetarea suplimentară a probelor administrate în prima instanță și administrarea probelor noi.

10. Prin decizia Plenului Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 19 decembrie 2013, au fost admise recursurile în anulare declarate de avocatul Marian Babără în numele condamnatului Djaparidze Ghivi, de avocatul Andrei Beruciașvili în numele condamnatului Neicovcen Fiodor, de avocatul Ruslan Ahmedov în numele condamnatului Cîlcic Alexei și de avocatul Alexandru Maslov în numele condamnatului Moscoglo Fiodor, casată total decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2013 și hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2011, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2011.

La decizia în cauză a fost formulată o opinie separată semnată de 4 judecători ai Plenului Colegiului penal, care și-au expus dezacordul cu soluția pronunțată, considerînd-o incorectă.

Întru motivarea soluției sale din 19 decembrie 2013, Plenul Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție a invocat următoarele:

Rejudecînd recursul ordinar al procurorului declarat împotriva sentinței Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2009, instanța de rejudecare nu s-a conformat constatărilor și indicațiilor expuse în hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2011 și a respins recursul procurorului ca depus peste termen, concomitent a respins ca neîntemeiate și recursurile declarate de avocații Bevza D., Beruciașvili A., Maslov A., Chireacov G, Ahmedov R., Arnăut A. și condamnații Djaparidze G, Neicovcen, F., Culinschii V., Cîlcic A., Martînenco A., Col A. și Sarioglo F, adoptînd o soluție prin care a fost agravată situația condamnaților, la recursul în anulare admis al avocatului Maslov Alexandru.

Astfel, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, examinînd recursurile în anulare declarate împotriva deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2013, urmează să verifice și să stabilească dacă a fost sau nu depus în termen recursul ordinar al procurorului declarat împotriva sentinței Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2009 din motiv că instanța de rejudecare nu s-a conformat indicațiilor instanței de recurs în anulare. Instanța de rejudecare, prin decizia sa din 28 ianuarie 2013, repetat a respins recursul, ordinar al procurorului declarat împotriva sentinței menționate, adică, a adoptat aceeași soluție care a fost constatată de către Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, în decizia sa din 25 martie 2011, de fapt, s-a stabilit că nu au existat temeiuri legale de admitere a recursului în anulare al procurorului de către Plenul Curții Supreme de Justiție, astfel fiind încălcate prevederile art. 436 și 457 Cod de procedură penală, conform căroră „pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului”.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, avînd competența de a examina recurs în anulare, potrivit prevederilor alin.(3) al art. 456 Cod de procedură penală și judecînd recursurile în anulare declarate împotriva deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2013, a constatat că recursul ordinar al procurorului, declarat împotriva sentinței Colegiului penal -al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2009, este depus peste termen și urmează să fie considerat ca tardiv din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 230 alin. (2), 439, 402 alin. (2), 403 alin. (1), 437 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală (în vigoare în perioada de referință), sentințele pronunțate de curțile de apel pot fi atacate cu recurs, însă termenul de recurs împotriva hotărîrilor pentru care legea nu prevede calea de atac apelul este de 15 zile de la data pronunțării hotărîrii, iar în cazurile redactării acesteia - de 15 zile de la înștiințarea în scris a părților despre semnarea hotărîrii redactate de toți judecătorii completului de judecată.

Termenii procedurali nu pot fi întrerupți sau suspendați. Nerespectarea termenului de recurs ca termen procedural duce la decăderea de a exercita calea de atac. Recursul introdus după expirarea termenului este, în principiu, respins ca tardiv. Repunerea în termen a recursului se reglementează de prevederile art. 403

Cod de procedură penală (în vigoare în perioada de referință), care se aplică în mod corespunzător.

Instituția repunerii în termen reprezintă mijlocul procedural prin care titularul dreptului de recurs, care nu a putut să-l declare din anumite cauze, este în drept să solicite să fie repus în dreptul din care fusese decăzut după expirarea termenului de recurs.

*După adoptarea hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2011, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunțat hotărîrea din 26 iunie 2012, în cauza **Ghinea vs Republica Moldova**, prin care s-a constatat că interpretarea dată de Curtea Supremă de Justiție prevederilor legale aplicabile, a avut un efect incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice, garantat de art.6 din Convenție. În speța dată, Curtea Supremă de Justiție a considerat că procurorul a contestat sentința în termen, a anulat decizia instanței de apel și a trimis cauza spre reexaminare. Curtea de Apel Chișinău a acceptat argumentele Curții Supreme de Justiție pentru a admite recursul procurorului, a anulat sentința de achitare și l-a condamnat pe reclamant.*

Curtea Europeană, pe cauza dată, a menționat că interpretarea dată de instanțele judecătorești a permis statului, reprezentat de procuror, să conteste hotărîrea în pofida expirării termenului de prescripție. Instanțele au admis recursul acuzării și l-au condamnat pe reclamant, modificînd, astfel, o situație juridică care a devenit definitivă. Redeschiderea procedurii, care a avut ca efect anularea unei hotărîri definitive în favoarea reclamantului, a încălcat principiul securității raporturilor juridice. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în conformitate cu art. 4 din Constituția Republicii Moldova, este obligatorie și are o forță constituțională. În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (8) al Codului de procedură penală, hotărîrile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procuror și instanțele de judecată.

Concluziile CEDO care se conțin în hotărîrea din 26 iunie 2012, în cauza Ghinea vs Republica Moldova, referitor la unele aspecte ale principiului securității raporturilor juridice, se remediază perfect în situația care a apărut la judecarea prezentei cauze penale de către Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție. Avînd în vedere cele menționate mai sus, cît și luînd în considerație cum a interpretat Curtea Europeană, în cauza Ghinea vs Republica Moldova, sintagma „ de la data înștiințării (comunicării) în scris și modalitatea de calculare a termenului, cînd a devenit hotărîrea judecătorească irevocabilă (definitivă), în conformitate cu legislația procesual penală în vigoare în perioada de referință, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție constată că Curtea de Apel Cahul a înștiințat Procuratura Generală despre redactarea sentinței din 24 decembrie 2009, cu remiterea și a unei copii de pe această hotărîre la data de 19 martie 2010 (vol.XVI, f.d.467).

Este incontestabil că perioada de 15 zile a început să curgă din data de 19 martie 2010, atunci cînd instanța a informat Procuratura Generală despre faptul că sentința este motivată.

În lipsa recursului ordinar declarat în termenul stabilit, sentința Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2009 a devenit irevocabilă la data de 06 aprilie 2010. Conform Registrului de intrare a actelor în cancelaria instanței de judecată (vol. XVI, fid. 490), la data de 13 aprilie 2010, procurorul a contestat cu

recurs ordinar întocmit pe 07 aprilie 2010 sentința menționată, adică peste termen cu 7 (șapte) zile.

Prin urmare, Colegiul penal constată că recursul ordinar al procurorului, declarat împotriva sentinței Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2009, a fost întocmit și depus peste termen.

Mai mult ca atât, procurorul nu a invocat în recursul declarat, în temeiul art. 439 alin. (2) Cod de procedură penală, motive ce ar fi argumentat omiterea termenului de atac al sentinței și nici nu a solicitat repunerea în termen a recursului. Alin. (1) al art. 4 din Protocolul 7 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale garantează persoanei dreptul de a nu fi judecată sau pedepsită de 2 ori pentru săvârșirea unei infracțiuni, pentru care ea a fost deja achitată sau condamnată printr-o hotărîre definitivă. La această regulă generală, alin. (2) din articolul menționat prevede excepții în trei cazuri de redeschidere a procesului, dacă a fost adoptată o hotărîre irevocabilă.

Redeschiderea procesului poate avea loc, dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental au afectat hotărîrea pronunțată în cadrul procedurii precedente. Conform explicațiilor date de către Plenul Curții Supreme de Justiție în Hotărîrea sa nr. 17 din 19 iunie 2000 „Privind aplicarea în practica judiciară de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale” ca viciu fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat hotărîrea pronunțată poate fi considerat încălcarea esențială a drepturilor și libertăților persoanei garantate de CEDO și reglementate de legislația națională prin lege procesuală sau prin lege materială.

Curtea Europeană în cauza Bujenița contra Moldovei a constatat că dreptul la un proces echitabil garantat de articolul 6 § 1 din Convenție enunță preeminența principiului supremației dreptului. Unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă, printre altele, că o soluție definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscuțată. Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărîri judecătorești definitive și executorii, chiar și în scopul reluării procesului de judecată și o nouă soluționare a cazului.

Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și greșelile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat, și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. Astfel, Plenul Curții Supreme de Justiție, prin hotărîrea sa din 07 noiembrie 2011, greșit a admis recursul în anulare declarat de Prim-Adjunctul Procurorului General, Andrei Pîntea, și a casat decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2011, care a devenit irevocabilă.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că Penul Curții Supreme de Justiție, adoptînd hotărîrea din 07 noiembrie 2011, nu a ținut cont de jurisprudența Curții Europene referitor la aplicarea și interpretarea prevederilor alin.(1) art.4 din Protocolul 7 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, încălcînd astfel, principiul securității raporturilor juridice, garantat de art. 6§ 1 din Convenție.

La fel, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul în anulare al avocatului Maslov Alexandru, declarat în numele condamnatului

Moscoglo Fiodor, la fel, a fost greșit admis de Plenul Curții Supreme de Justiție, din următoarele considerente.

În motivarea hotărîrii sale, instanța de recurs în anulare nu a motivat temeiurile admiterii recursului reiterat, menționînd doar faptul că „în situația admiterii recursului în anulare declarat de procuror, se cere admiterea și a recursului extraordinar declarat de avocatul A. Maslov, însă din alte motive. Plenul Curții Supreme de Justiție nu va examina esența recursului avocatului A. Maslov, aceasta fiind de prisos la această etapă ”.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție constată că recursul în anulare menționat nu a fost întemeiat pe temeiurile pentru recurs în anulare prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală (în redacția Legii în vigoare în perioada de referință), fiind contestată procedura de apreciere a probelor care nu putea fi reținută de către instanța de recurs, din motiv că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și nu ține de încălcarea esențială a drepturilor omului garantate de CEDO, fapt care nu poate fi considerat drept „viciu fundamental” în cadrul procedurii precedente care a afectat hotărîrile pronunțate devenite irevocabile și care ar da temei pentru redeschiderea procesului în cauza dată. .

Mai mult decît atît, autorul recursului nu a indicat care încălcări esențiale ale drepturilor omului garantate de CEDO și reglementate de legea materială sau procesuală națională au fost încălcate în cadrul procedurii precedente care ar putea fi apreciat drept „viciu fundamental” și care ar da posibilitate de a redeschide procesul în cauza dată.

Recursul în anulare declarat de către avocatul Maslov Alexandru nu a fost bazat nici pe fapte noi și nici pe erori de procedură, ci pe dezacordul său cu aprecierea stării de fapt și condamnarea lui Moscovlo Fiodor de către instanțele de judecată.

În consecință, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție reiterează că recursul în anulare al avocatului Maslov Alexandru, la fel, a fost greșit admis de Plenul Curții Supreme de Justiție.

*În situația dată, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, pentru a remedia consecințele grave survenite în urma încălcării Convenției și a Protocolului adițional nr. 7, care continuă să se producă și în prezent, **consideră necesar de-a restabili situația juridică** care a existat pînă la adoptarea hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2011, prin care greșit a fost admis recursul în anulare al procurorului declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2011, din motiv că prin decizia nominalizată just a fost respins recursul ordinar al procurorului declarat împotriva sentinței Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2009, ca tardiv.*

*Din cele menționate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție concluzionează că motivele invocate în recursurile în anulare declarate de avocatul Babără Marian, în numele condamnatului **Djaparidze Ghivi Mirab**, de avocatul Beruciașvili Andrei, în numele condamnatului **Neicovcen Fiodor Afanasie**, de avocatul Ahmedov Ruslan, în numele condamnatului **Cîlcic Alexei Gheorghe** și de avocatul Maslov Alexandru, în numele condamnatului **Moscoglo Fiodor Fiodor** sînt întemeiate. Concomitent, Colegiul penal, potrivit art. 426 Cod de procedură penală, va examina cauza prin extindere și în privința condamnaților Culinschi Vitalie Nicolai, Martînenco Artur Fiodor, Sarioglo Filip Mihail, Col Anatolie Fiodor și Constantinov Serghei Dmitri.*

11. La 11 mai 2014, Procurorul General Adjunct, Igor Serbinov, a contestat cu recurs în anulare decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 19 decembrie 2013, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării recursurilor în anulare declarate de partea apărării împotriva deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2013, motivînd că hotărîrea conține grave erori de drept, fiind afectată de un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente și, prin urmare, este pasibilă casării, din următoarele considerente:

În primul rînd, cu referire la motivele invocate de Plenului Colegiului penal privind tardivitatea recursului procurorului s-a menționat că, în conformitate cu prevederile art. 439 din Codul de procedură penală, termenul de declarare a recursurilor, în caz de redactare a deciziei (*după cum este și în cazul în speță*), este de 15 zile de la înștiințarea în scris a părților despre semnarea hotărîrii redactate de toți judecătorii completului de judecată.

Contrar prevederilor art. 449 alin. (2) și art. 418 alin.(4) din Codul de procedură penală, potrivit căroră, *„decizia se redactează de către unul dintre judecătorii care au participat la examinarea apelului, în cel mult 10 zile de la pronunțare, și se semnează de toți judecătorii completului”*, precum și art. 399 alin. (2) Cod de procedură penală, conform căroră, *„în cazul redactării sentinței, copia de pe sentința redactată se înmînează, imediat după semnarea acesteia, inculpatului arestat, iar celorlalte părți li se comunică în scris semnarea sentinței redactate și, la cererea acestora, li se înmînează copia. ”*, instanța (Curtea de Apel Cahul) la 19 martie 2010, prin scrisoarea cu nr. 1-1/09 a expediat procurorului, pe adresa mun. Chișinău, str. Bănulescu-Bodoni 26, inclusiv celorlalte părți pe dosar, înștiințarea despre redactarea deciziei adoptate, anexînd, totodată, și copia de pe aceasta.

Înștiințarea cu decizia anexă, a intrat în Procuratura Generală la 24 martie 2010, nr. de intrare 21.

La rîndul său, acuzatorul de stat, M.Gropa, în cadrul termenului cerut de lege, la 08 aprilie 2010, a depus la oficiul poștal, conform chitanței nr. 55444/1, recurs împotriva sentinței nominalizate la Curtea Supremă de Justiție.

În această ordine de idei, s-a menționat că, potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Mai mult ca atît, dispoziția alineatului (1) al art. 232 din Codul de procedură penală, prevede că *„Actul depus în cadrul termenului prevăzut de lege ...la oficiul poștal prin scrisoare recomandată este considerat ca făcut în termen ”*.

În concluzie, raportînd prevederile legale citate supra la circumstanțele speței, recurentul consideră, că acuzatorul de stat, M. Gropa, a contestat sentința Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2009 în termenul stabilit de lege.

În al doilea rînd, conform prevederilor art. 452 Cod de procedură penală, recursul în anulare poate fi declarat doar împotriva unor hotărîri judecătorești irevocabile după epuizarea căilor ordinare de atac. Legiuitorul a prevăzut și a dat o definiție clară a noțiunii de hotărîre irevocabilă, care rezultă din dispozițiile art. 466 Cod de procedură penală.

Astfel, hotărîrile judecătorești menționate la alin. (4) art. 466 Cod de procedură penală (pe cauzele pentru care legea nu prevede calea de atac apelul), devin irevocabile la data cînd au devenit definitive, or, o hotărîre de rejudecare a cauzei nu devine definitivă din simplu motiv că aceasta nu este fundamentată pe principii de finalizare a procesului penal, dar impune o reluare a judecării cauzei de la etapa

stabilită de către instanța care a dispus rejudecarea cauzei și doar în anumite limite procesuale, în vederea reparării unor erori. O hotărîre de rejudecare a cauzei nu îngrădește accesul la justiție în sensul art. 6 din Convenție.

În al treilea rînd, procurorul consideră că prin casarea hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2011, prin care au fost admise recursurile Primului-Adjunct al Procurorului General, Andrei Pîntea, și a avocatului A. Maslov în interesele condamnatului Moscoflo Fiodor cu rejudecarea cauzei, a fost greșit aplicată analogia legii procesual-penale, ceea ce este inadmisibil.

Recurentul consideră că, procedura recursului în anulare urma să se desfășoare în limitele recursurilor în anulare declarate de: avocatul Marian Babără în numele condamnatului Djaparidze Ghivi; avocatul Andrei Beruciașvili în numele condamnatului Neicovcen Fiodor; avocatul Ruslan Ahmedov în numele condamnatului Cîlcic Alexei; avocatul Alexandru Maslov în numele condamnatului Moscoflo Fiodor și, doar împotriva deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2013.

Însă, Plenul Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție a casat total nu doar decizia contestată a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2013, dar a casat total și hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2011, prin care s-a dispus rejudecarea cauzei.

În sensul art. 452 Cod de procedură penală, nici un titular al recursului în anulare n-a contestat această hotărîre de rejudecare a cauzei. Pornind de la această constatare, acuzatorul conchide că Plenul Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție a casat total hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2011, din oficiu.

Această soluție nu poate fi fundamentată pe principiul efectului extensiv prevăzut de art. 426 Cod de procedură penală, pentru procedura recursului ordinar, adică acest principiu nu este aplicabil împotriva hotărîrilor irevocabile care sunt obiect de judecare în procedura recursului în anulare, cum nu este opozabil nici alt principiu, analogia legii la interpretarea și aplicarea legii procesuale penale, inclusiv în procedura recursului în anulare art.452-457 Cod de procedură penală, care nu cuprinde aplicarea efectului devolutiv și efectului extensiv.

Mai mult ca atît, soluția Plenului Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție prin care s-a casat total prin extindere Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2011, este contrară și prevederilor art.426 Cod de procedură penală aplicabile recursului ordinar, or această normă de drept nu prevede casarea unei hotărîri împotriva căreia nu există un recurs formulat de titularii de drept ai recursului ordinar.

Astfel, în sensul art. 426 Cod de procedură penală pentru a aplica efectul extensiv al recursului ordinar, recurentul menționează că, trebuie să existe un recurs declarat împotriva unei hotărîri concrete, apoi instanța să decidă admisibilitatea recursului și, doar dacă există aceste două condiții - instanța de recurs poate examina cauza prin extindere cu privire la persoanele în privința cărora nu s-a declarat recurs sau la care acesta nu se referă.

Prin urmare, Plenul Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție prin decizia sa din 19 decembrie 2013, de iure, în lipsa unui recurs, incorect și ilegal a casat din oficiu Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2011 de rejudecare a cauzei pentru care termenul de atac de 6 luni prevăzut la art. 454 Cod de procedură penală, era expirat.

De asemenea, se relevă și faptul că decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2011, nu putea fi menținută din motiv - că ilegalitatea acestei decizii în partea condamnării lui Moscoglo Fiodor, a fost recunoscută de Plenul Curții Supreme de Justiție, iar Plenul Colegiului penal, casînd decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2013, prin care a fost rejudecat recursul avocatului Alexandru Maslov, în numele condamnatului Moscoglo Fiodor, nu putea să mențină decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2011, dar urma să rejudece cauza examinînd în fond acest recurs și să pronunțe o nouă hotărîre prin care putea să mențină aceeași soluție adoptată de instanța de recurs ordinar potrivit deciziei din 25 martie 2011, or acest recurs de facto și de jure n-a fost rejudecat.

Totodată hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2011 a fost casată total, însă, în egală măsură, odată cu casarea acestei hotărîri, au rămas nesoluționate recursurile în anulare declarate de procuror și de avocat.

În concluzie, recurentul menționează că, încălcările depistate, alcătuint neglijare totală a garanțiilor fixate în Convenția Europeană pentru Apărarea "Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului, Constituția Republicii Moldova și Codul de procedură penală, au dus la adoptarea unei hotărîri absolut neîntemeiate și, respectiv, fac admisibilă casarea acesteia pe cale extraordinară, ceea ce la rîndul său, potrivit explicației date de Curtea Europeană în cauza *Nichitin v. Rusia* (hotărîrea din 20.07.2004), nu va constitui o încălcare a art.4 paragraful 2 din protocolul nr.7 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci din contra, un procedeu legal de restabilire a echității.

12. Verificînd argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal consideră că recursul în anulare declarat urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor art.4 § 2 din Protocolul 7 la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sînt de natură să afecteze hotărîrea pronunțată.

Hotărîrile irevocabile de condamnare pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, numai în cazurile stipulate în art. 453 Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art. 453 alin.(1) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.66 din 05 aprilie 2012, în vigoare din 27 octombrie 2012), hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Colegiul penal ține să menționeze că în speța dată nu se evidențiază careva viciu fundamental care ar fi afectat hotărîrea atacată în cadrul procedurii precedente, de asemenea nu sunt prezentate acte veridice că Guvernul Republicii Moldova a fost informat de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului despre depunerea unei cereri în privința condamnaților.

Raportînd argumentele invocate de recurent în recurs la prevederile legale ale actelor internaționale și naționale, Colegiul penal reține următoarele.

În primul rând, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, examinând recursul în anulare declarat de Procurorul General Adjunct împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 19 decembrie 2013, urmează să verifice și să stabilească dacă a fost sau nu depus în termen recursul ordinar al procurorului declarat împotriva sentinței Colegiului penal al Curții de apel Cahul din 24 decembrie 2009.

În acest sens, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție constată că recursul ordinar al procurorului declarat împotriva sentinței Colegiului penal al Curții de apel Cahul din 24 decembrie 2009, este depus peste termen și urmează a fi considerat ca tardiv din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. art. 230 alin. (2), 439, 402 alin. (2), 403 alin. (1), 437 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală (în vigoare în perioada de referință), sentințele pronunțate de curțile de apel pot fi atacate cu recurs, însă termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac apelul este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii, iar în cazurile redactării acesteia - de 15 zile de la înștiințarea în scris a părților despre semnarea hotărârii redactate de toți judecătorii completului de judecată.

Termenii procedurali nu pot fi întrerupți sau suspendați. Nerespectarea termenului de recurs ca termen procedural duce la decăderea de a exercita calea de atac. Recursul introdus după expirarea termenului este, în principiu, respins ca tardiv. Repunerea în termen a recursului se reglementează de prevederile art. 403 Cod de procedură penală (în vigoare în perioada de referință), care se aplică în mod corespunzător.

Avînd în vedere modalitatea de calculare a termenului, cînd a devenit hotărîrea judecătorească irevocabilă (definitivă), în conformitate cu legislația procesual penală în vigoare în perioada de referință, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție constată că Curtea de Apel Cahul a înștiințat Procuratura Generală despre redactarea sentinței din 24 decembrie 2009, cu remiterea și a unei copii de pe această hotărîre la data de 19 martie 2010 (vol.XVI, f.d.467).

Astfel, perioada de 15 zile a început să curgă din data de 19 martie 2010, atunci cînd instanța a informat Procuratura Generală despre faptul că sentința este motivată.

În lipsa recursului ordinar declarat în termenul stabilit, sentința Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2009, a devenit irevocabilă la data de 06 aprilie 2010. Conform Registrului de intrare a actelor în cancelaria instanței de judecată (vol. XVI, f.d. 490), la data de 13 aprilie 2010, procurorul a contestat cu recurs ordinar sentința menționată peste termen cu 7 (șapte) zile.

Prin urmare, Colegiul penal constată că recursul ordinar al procurorului, declarat împotriva sentinței Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2009, a fost întocmit și depus peste termen.

Mai mult ca atît, procurorul nu a invocat în recursul declarat, în temeiul art. 439 alin. (2) Cod de procedură penală, careva motive ce ar fi argumentat omiterea termenului de atac al sentinței și nici nu a solicitat repunerea în termen a recursului.

Astfel, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție constată că temeiul invocat de recurent precum că recursul ordinar al procurorului declarat împotriva sentinței Colegiului penal al Curții de apel Cahul din 24 decembrie 2009, a fost depus în termen este neîntemeiat, iar decizia Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție din 19 decembrie 2013, în această parte este întemeiată și corect motivată sub aspectul

jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care în conformitate cu art. 4 din Constituția Republicii Moldova, este obligatorie și are o forță constituțională.

Criticile recurentului privind casarea hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2011, potrivit căroră, ea nefiind o hotărîre irevocabilă în sensul art. 466 alin. (4) Cod procedură penală, nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs în anulare conform prevederilor art. 452 Cod de procedură penală, nu pot fi reținute din următoarele considerente.

Curtea Europeană în cauza Bujenița contra Moldovei a constatat că dreptul la un proces echitabil garantat de articolul 6 § 1 din Convenție, enunță preeminența principiului supremației dreptului. Unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă, printre altele, că o soluție definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată. Acest principiu insistă asupra faptului, că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărîri judecătorești definitive și executorii, chiar și în scopul reluării procesului de judecată și o nouă soluționare a cazului.

Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat, și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare.

Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și greșelile justiției.

Astfel, Plenul Curții Supreme de Justiție, prin hotărîrea sa din 07 noiembrie 2011, greșit a admis recursul în anulare declarat de Prim-Adjunctul Procurorului General, Andrei Pîntea și a casat decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2011, care a devenit irevocabilă.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că Plenul Curții Supreme de Justiție, adoptînd hotărîrea din 07 noiembrie 2011, nu a ținut cont de jurisprudența Curții Europene referitor la aplicarea și interpretarea prevederilor alin.(1) art.4 din Protocolul 7 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, încălcînd astfel, principiul securității raporturilor juridice, garantat de art. 6§ 1 din Convenție.

În situația dată, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră, că prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 19 decembrie 2013, pentru a remedia consecințele grave survenite în urma încălcării Convenției și a Protocolului adițional nr. 7, care continuau să se producă la acel moment și pentru a restabili situația juridică care a existat pînă la adoptarea hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2011, prin care greșit a fost admis recursul în anulare al procurorului declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2011, din motiv că prin decizia nominalizată just a fost respins recursul ordinar al procurorului declarat împotriva sentinței Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2009, ca tardiv, prin urmare corect a fost anulată hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2011.

Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a pricinii, asupra căroră Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție s-a pronunțat în mod corespunzător.

Recurentul mai indică și alte argumente cu referire la practica CEDO, dar care nu sunt relevante cazului dat și pe care Colegiul penal nu le va argumenta, ori potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului (cauza Van de Hurk vs Olanda), Înalta Curte a stabilit că această obligație (de motivare), deși impusă instanțelor naționale de art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu presupune existența unui răspuns detaliat la fiecare argument.

Prin urmare, recursul declarat de Procurorul General Adjunct, Igor Serbinov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 19 decembrie 2013 urmează a fi respins, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

13. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1), 454, 456, 457 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE

Respinge, ca inadmisibil, recursul în anulare declarat de Procurorul General Adjunct, Igor Serbinov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 19 decembrie 2013, în cauza penală privindu-i pe Djaparidze Ghivi Mirab, Neicovcen Fiodor Afanasie, Cîlcic Anatolie Gheorghe, Culinschi Vitalii Nicolai, Martînenco Artur Fiodor, Sarioglo Filip Mihail, Constantinov Serghei Dmitri, Moscoglo Fiodor Fiodor, Col Anatolie Fiodor, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la 29 ianuarie 2015.

Președinte

Judecători

Petru Ursache

Ion Guzun

Ghenadie Nicolaev

Elena Covalenco

Constantin Alerguș

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Nadejda Toma

Vladimir Timofti

Petru Moraru